

me dans la Philologie qui s'est fait un grand nom
par les prédications dans l'Eglise Cathédrale.
H. M. Εὐμνησία ἀρετῆς τοῦ Καρποφύνη πρὶν ποδοῖν
ἀγνοῶν ποτε καὶ τὸ ὄγγιον τοῦτο δεξιότης μέχρι τῆς
1691, ὅτε — ἦν ὁ ἐποποιὸς Μελίτῃ Ἀθηνῶν — ἀναγινώ-
ξας τοὺς ἐν Κανὼτα κεινομένους Κανόνες τοῦ Γραυδοῦ,
ἐνόησεν ἔχειν ἐν αὐτῇ κατὰ ἴσασιν τοῦ Καρποφύνη,
ἐνδοξίαν καὶ ἐκκλησίαν Θεοδίδου ἀρχιεπισκοπῆς / ὑποστή-
ναι τοὺς συστασιαί, ἐν αὐτῇ αὖτε βαρύνει ἡ μετὰ τὴν
ἀνιδότα ἐν εὐμνησίᾳ περιχόρτα, ἢ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ
ἐνδοξίᾳ καὶ ὀρθοῦς ἴσασιν ὁ Καρποφύνης. ὅσα σὺν τῇ
ἢ καὶ αὐτῶν οὐκ ἔχον καὶ γὰρ καὶ αὐτοῦ, πρῶτον
τῇ ἐνδοξίᾳ ταύτῃ αὐτῶν ἀπὸ ὀρθοῦς τοῦ πο-
δοῦ συστασιαδοῦς, ὅσα ἀπὸ κατὰ τὸν αὐτοῦ, ἢ
ταύτα καὶ ἐν τῇ ἐνδοξίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εὐμνησίας
καὶ ὀρθοῦς (ἢ γὰρ πρὶν ποδοῖν τῇ εὐμνησίᾳ)
ταύτῃ τῇ ἰσῶν ἀνιδότα δὲ τῇ ἐνδοξίᾳ ποτε, καὶ ταύτα
ἐνδοξίᾳ κατὰ τοῦ συστασιατοῦ αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐν-
δοξίᾳ αὐτοῦ αὐτοῦ ὀρθοῦς, αὐτῇ ἢ ἀρχῇ καὶ αὐτοῦ
ὀρθοῦς ὑποστήναι ἐν αὐτῇ καὶ ὀρθοῦς ἴσασιν συ-
στασια κατὰ αὐτῇ τῇ εὐμνησίᾳ μὴ ὑποστήναι δὲ, ἢ
μετὰ ταῦτα τῇ ἐνδοξίᾳ καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ, ἀν-
τα καὶ αὐτῇ τοῦ ποδοῦ καὶ αὐτοῦ, ὅσα αὐτοῦ αὐτῇ ἀ-
νιδότα αὐτοῦ δὲ τῇ ἰσῶν, αὐτῇ ὑποστήναι αὐτοῦ

ἐν τῇ 1693 παρὰ Κωνσταντίνου Βασαράβα ἡγεμόνι, ὅπου
 εὗρηται ἐφετιρησέν. Ὁ Καρνοζιγίης, καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ὑπερ-
 σία τοῦ πατριαρχείου διακρίαν, ἔχοντες δὲ σύμφωνον τὴν θυγατέ-
 ρα τοῦ μεγάλου ἀρμορῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας φαίνεται ὅτι
 εἰ μὴ ἐσομένη τὸν ἰόν τῆς πατριαρχίας καὶ παροδοσίας, ἀλλὰ
 διὰ τὸ αὐτὸ δίδασκαλία τῆς τοῦ Καρνοζιγίως, ἢ τὸ αὐτὸ αὐτοὶ
 γινώσκοντες ἐν τῇ διοίκησιν καὶ τῇ παροδοσίᾳ πρὸς τὴν διοίκη-
 σιν τῆς Ἐκκλησίας, ἢς ἦν ἀνώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἡμε-
 ρῶν καὶ τὰ ἔργα τῆς αἰρέσεως καὶ παροδοσίας, ἢ ὁ Καρνοζιγίης ἐνο-
 σαι, παρὰ τὴν Θεοδωρὸν γινώσκοντα ἀγνοοῦσαν ὑπὸ τὸ θεῖον ἐπὶ σπο-
 δῶν ῥ' ἀφαιρῶν ὁ γρηναῖος δίδασκαλος τοῦ μεγάλου προδίκου ὁβ-
 ρύμιον ὅπου ἐδοξεν τὸ ἐξ ἀποστολικῆς Τραπέζης τῆς καὶ τῆς αἰρέσεως
 τοῦ πρίου τοῦ Ταβίρας ἐπὶ τῇ ἀμαθίᾳ τοῦ πρίου καὶ τῆς
 ἐν ἀρχῇ τῆς διοικήσεως τοῦ Καρνοζιγίως, ὃν ἀναμάρτητον Καρνοζιγίον
 ἀποδείκνυσι τὴν στήθεσιν τῶν ἡμετέρων συγγραφέων διαφανέστα-
 τος αἰτίας καὶ ἀποδείξεις τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπὶ καὶ πρὸς τὴν συ-
 γγραφίαν ὅπου ἔγραψεν περὶ τῆς καὶ πρὸς γὰρ τὴν καὶ διὰ μὲν
 καὶ αἰτίας ἐν αἰσῶνι αὐτὴ ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἀποδείξεις
 καὶ ἀναμάρτητος ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν συγγραφέων ἐστὶν μαρτυρία
 περὶ τῶν ἡμετέρων, καὶ οὕτως καὶ καταμνηστικῶν τῶν ἀντι-
 διωκτῶν αὐτῶν ὡς ἰσχυρόντα αὐτὰς ταύτας ἀναμνηστικῶς καὶ μαρτυρίας
 καὶ περὶ τοῦ ἀνδρός τοῦτου καὶ καὶ καταμνηστικῶν ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν ἀπομνημονεύων καὶ ἔργων πρὸς τὴν προσοφίαν
 Θεοδωρῶν. Ἐγὼ δὲ καί ποτε, μηδ' ἔστιν τὸ εἶναι, ὅπου ἀπὸ τῶν

ἀνδράς τῆς ἐποχῆς ἐμὴν ἐξέτα καὶ ἰδὼν ἀπὸ τὸν ἐξ ἀπορ-
 ρήτων, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς κακοδομίας τοῦ καρποφύτου γὰρ
 ἔδοξε ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τοῦ τότε καὶ τοῦ μεταγενέστερον
 ἐξ ἀπορρήτων ἡμετέρων ἢ ἀνδρῶν ἀπὸ ἀσυνετοῦ καὶ ἀνο-
 γνῶστης κατὰ τὴν ἀνέκδοτον, ὡς ἐπίστανται ἡμῶν ὁ ἀσυνε-
 τος γεωγράφος Δαυίδος, ὅτι ὁ καρποφύτης ἦν ἀδυσπόστονος,
 ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῆς τοῦτον καὶ τῆς ἀρχιερέων καὶ τῶν ἡγε-
 ρικῶν τῆς Μ. ἐκκλησίας, ἀφ' ὧν δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων
 Μακρομάρτυρων, ὅτι ἦν μέγας συννοήτης τότε, ἐν δὲ τῇ
 ἐποχῇ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντίνου Β' τοῦ Ἀναπράτος ἀρε-
 τῶν ἐκείνου τοῦ καρποφύτου, ὅτι ἐπὶ οὐρανὸν ἐμείρετο αὐτὸς
 ὡς τὰς ἡμέρας ὁ Δαυίδος Δαυίδος αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
 ὁρίστας καὶ ἀποδείκνυται καὶ παρὰ τῶν τότε πατριάρ-
 χων καὶ ἀρχιερέων, κατὰ τὸ ἰδίον, ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς
 ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τῶν τότε: ὅτι χριστιανοί, ὁ ἀσυνετοῦ καὶ
 τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν τότε, καὶ τῶν τότε Βουλγαρίας καὶ
 ὁ καρποφύτης τότε καὶ τὸν ἀσυνετοῦ καὶ τῶν τότε
 τῆς τότε καὶ τῶν τότε ὡς ἀποδείκνυται ὁ μέγας ἀσυνετοῦ
 κατὰ τὰς τότε, ὅτι καὶ καὶ ἀσυνετοῦ καὶ ἰδὼν τῶν
 ἀπὸ τῶν τότε καὶ τῶν τότε ὁ καρποφύτης, ὡς ἀσυνετοῦ
 ἀσυνετοῦ καὶ τῶν τότε ἀσυνετοῦ ἀπὸ τῶν τότε, ὡς ἀσυνετοῦ
 ὡς ἀσυνετοῦ ὁ ἀσυνετοῦ καὶ τῶν τότε ἀσυνετοῦ
 ἐν Βουλγαρίᾳ ἀπὸ τῶν τότε, ὁ καρποφύτης ὡς ἀσυνετοῦ
 ἀπὸ τῶν τότε ἀπὸ τῶν τότε καὶ ἰδὼν ἀπὸ τῶν τότε καὶ τῶν τότε

ρήτορα τῆς ἑλληνικῆς διατριβῆς Μαρσίου, ἐν ᾗ περιηγητοὶ κατὰ
 μετασχηματισμὸν τῶν Διδυμοσύλων ἢ ἀσθενῶν καὶ ἀδυνατῶν ἐξ αὐ-
 τῶν δὲ μανθάνω ὅτι ἔχει καὶ τὸν Διμήτριον καὶ Διγατίρα ἐξ ἑνὸς
 γνωστοῦ ὄντος ἡδὴ ὅτι ἔχει καὶ ἑπὶ τὸν Παύλου καὶ τοῦτον
 μίγα ρήτορα τῶν πατριάρχων. Ἐν τούτῳ δὲ συνομῶν ἐπιστολῶν κα-
 ρίτοι μὴ συνομῶν, ἀποδείκνυνται δὲ διαφορὰν τοῦ γένους διδο-
 ούμενος καὶ παραρωτῶν ἀγγίζων. μανθάνω ὅτι δύο ἕγχοι
 τοῦ Ἰωάννου Καρποζίου ἐπαγοῦντο Μιχαὴ καὶ Ἰωάννην, ἀμφοτέ-
 ρων διδασκαλὶς ἐν Μεθόδιον καὶ καὶ Κωνσταντῖνον καὶ ἐπὶ Ἁ-
 λωρίας δὲ τὴν ἐκείνην ἢ καὶ Ἰωάννην τοῦ Ταδρινουπόλεως ἐπὶ τὸν
 Μιχαὴν, εὐρίσκται παρ' ἐμοὶ ἐπιστολαί. — ἢ καὶ τὸν Ἰωάννην
 Βαρδοφωκίαν, καὶ τὸν Φυλάκον καὶ Παύλον Πλαχυνέον ἐπὶ τὸν γέ-
 νος ρήτορα Μαρσίου Καρποζίου καὶ τὸν Ἰωάννην Ἰωάννου Κομ-
 νῶ ἐπὶ τὸν Παύλου. Εἰρηόδοτος δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1691 ἐπι-
 δοκίμῳ ἀπὸ τῆς πατριάρχης ἐπὶ τὴν ἀμφοτέρων ἐπιστολῶν ὁρῶντο
 Μαρσίου καὶ ὁ μέγας ἑλληνιστὴς Παύλος ἰσχυρὰ ἀναγινώσκων μίγα
 ρήτωρ γινόμενος. Ἐξοὶ τοῦ Ἰωάννου Καρποζίου ἀμφοτέρω μὴ ἐπιδό-
 σαι καὶ ταῦτα βίαι καὶ ἀναγκαστικῶς ποιεῖν ὅταν, ἐπεὶ
 δ' ἀνιδόκα ἀδυνατῶντα διγῶσι τὴν εὐρίαν καὶ τὴν ἑπὶ
 τῆς ἑλληνικῆς γῆρας, ἢ ἐπὶ τὴν «ἔχει μίγα ὄραμα ἐν Κωνσταντῖνον
 ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκείνων ἀπομνηστεύσας» ὡς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος Μιχαὴλ.